

at alle er enige om at fremme den Slags Arbejder i saa stor Udstrækning, som det overhovedet er muligt, for at skaffe Arbejde i disse vanskelige Tider, da Arbejdsfortjeneste selvfølgelig er mere værd end Understøttelse og tvungen Lediggang.

Som det vil ses, har jeg ikke ment det nyttigt at nævne alle de Ændringsforslag, der i øvrigt er stillede. Der er Enighed om dem alle mellem Ministeren og Udvalget, og jeg skal paa Udvalgets Vegne anbefale dem til Vedtagelse.

R. Rasmussen: Maa jeg paa Befolkningens Vegne have Lov til at bringe den højtærede Justitsminister og det højtærede Finansudvalg en hjertelig Tak for den Imødekommen, der er udvist overfor det Andragende, der er indsendt af Skanderborg Amts Fredningsnævn og anbefalet af Overfredningsnævnet, om, at Ejere Bavneshøj, der som bekendt er Danmarks højeste Punkt, maa blive fredet. Ved den foreslaaede Bevilling er det blevet muligt at skaffe Adgang til Højen, saa at Turister fra dette Danmarks højeste Punkt vil kunne nyde en af de smukkeste Udsigter i Østjylland. Saa vidt jeg ved, er det første Gang, at en Bevilling i Henhold til den vedtagne Naturfredningslov er kommet ind paa Finansloven. Jeg vil haabe, at den Begyndelse, der her er gjort, maa blive fortsat, saa at mange andre Punkter i vort Fædreland kan blive frit tilgængelige for Offentligheden.

Jacob Christensen: I Bilagene til Betænkningen findes under Nr. 147 en Skrivelse vedrørende Kuranstalten „Midtjylland“ ved Silkeborg. Jeg har ved Finanslovens første Behandling haft Lejlighed til at omtale dette Spørgsmaal, fordi Anstalten er gaaet over til privat Ejendom, medens den tidligere dreves af et Aktieselskab som et filantropisk Foretagende. Den nye Ejer har søgt om, at det 3-aarige Statstilskud af 4,000 Kr. aarlig, som blev givet til Selskabet, maa blive overført til ham. Sagen var fremme ved anden Behandling. Men det fremgik ikke den Gang klart, at den nye Ejer skulde have samme Forpligtelse overfor Medlemmer af statsanerkendte Sygekasser, som Anstalten havde paataget sig, nemlig at alle Medlemmer af statsanerkendte Sygekasser havde Adgang til Kur for halv Pris. I den Skrivelse, som nu findes optrykt i Betænkningen, er der imidlertid givet Klarhed med Hensyn til dette Spørgsmaal, idet der der staar tydeligt,

at det Statstilskud, som ydes, udelukkende skal anvendes til Fordel for saadanne ubemidlede, der ikke er Medlemmer af en statsanerkendt Sygekasse. Endvidere slaas det fast, at Medlemmer af statsanerkendte Sygekasser som saadanne ifølge „de i Ministeriet forelagte Oplysninger om Sanatoriets Betalingsregler faar Kur og Pleje for halv Pris“. Dermed er altsaa al Misforstaaelse udelukket, idet det herefter vil være som hidtil, at ethvert Medlem af en Sygekasse, som anmoder om Optagelse, skal optages til en Pris, der kun andrager Halvdelen af, hvad der ellers maa betales for Optagelse paa en Kuranstalt. Jeg kan derfor anbefale, at Tilskuddet overflyttes til den nye Ejer.

Jeg vil samtidig benytte Lejligheden til atter at henstille, om det ikke var muligt, at der af Sygekasserne med Støtte fra Regeringen kunde oprettes nye Kuranstalter for ubemidlede. Det vilde i første Række blive for Medlemmerne af statsanerkendte Sygekasser. Der er overordentlig stor Trang til saadanne Kuranstalter, idet de nuværende har saa høje Takster, at det er umuligt for ubemidlede at komme derind. Jeg kan ikke tænke mig andet end, at naar Sygekasserne vilde tage den Sag op — der var indledet Forhandlinger mellem Aktieselskabet, som ejede Anstalten i Silkeborg, og Hovedledelsen for de statsanerkendte Sygekasser, men det lykkedes desværre ikke at faa Forhandlingerne ført til Ende —, vilde det være muligt, naar de fik fornøden Statsstøtte, at faa opført saadanne Kuranstalter, og jeg henstiller derfor denne Sag til fornyet Overvejelse.

Westergaard: Jeg vil bringe den højtærede Justitsminister og Finansudvalget en hjertelig Tak for det Tilskud, der er opført til Møltrup Optagelseshjem. Det er ret vanskelige Forhold, som der, ikke mindst nu under Dyrtiden, arbejdes under derude, men det gaar ganske godt, og Hjemmet kommer overordentlig mange Mennesker til gode. Der er til Stadighed paa dette Optagelseshjem omtrent 80 forkomne Mennesker, og man kan dristig sige, at det Arbejde, der der udføres af Pastor Munck og hans Hustru, er af meget stor Betydning. Det er et stort personligt Offer, disse Mennesker bringer, og den Gerning, de udfører, er af overordentlig stor samfundsnyttig Betydning. Jeg er derfor meget glad over, at man vil yde Pastor Munck denne Støtte og Anerkendelse, og jeg tror, det ikke alene vil støtte,